

27 марта — Ҳалқаро театр куни ТЕАТР ВА ЗАМОН

1961 йили ЮНЕСКО хузаурини Ҳалқаро театр институти Аустриянинг Вена шаҳрида бўлиб ўтган IX конгрессида 27 мартани Ҳалқаро театр куни сифатига байрам килиш ҳакида қарор қабул килган эди. Ҳозирги кунда жаҳоннинг 100 дан зиёд мамлакатида бу кун театр санъати ходимларининг касб байрамлари сифатидаги нишонланади.

Юртимизда ҳам ҳар йили Ҳалқаро театр куни кенг нишонланади. Бу йилга байрам қандай ўтиши, соҳа ходимлари байрамга қандай соғолар билан келгандар ҳакида "Ўзбектеатр" ижодий ишлаб-чиқарни бирлашмаси Ахборот бўлими раҳбари, санъатшunos А.РАХИМОВ куйидагиларни сўзлаб берди:

— Сахна ижодкорлари ўқасб байрамларига бир йиллик ижодий меҳнатлари самараси билан етиб келдилар. Театрларимизда ўтган йил давомида 150 га якни сахна асарлари яратиди. Улардан юзга якни биринчи марта сахна юзини кўрган асарлардир.

Ўзбекистон театрлари санъасида кўллаб хорижий драматургларининг асарлари ҳам санъалаштирилди. Бундай асарлар ҳар доим ўзбек театр санъати нутук ва камчиликларини аниқлашади ёрдан берип келган велгусида ҳам шундай бўлиб колди. Театр аввалинбор мавзаният учун хизмат килимокда. Бугун театр фаолияти инсоннинг ўзини ўзи англаши унинг онги, шури, дунёкараси, ички "мен", яны ўзининг кимлигини англаши билан чамбарчаси бояниб кетди. Театр бугун халқимизнинг маънавий юксалишида асосий вазифани бажармоқда. Театрларимиз ўтган йили Миср Араб Республикасида, Хин-

дистонда, Россия ва Қозогистон давлатларида ҳалқаро театр санъати фестивали ва танловларida қатнашиб, ўзбек миллий театр санъати ютуқларини на мойиш этдилар. Ҳусусан, ўзбек Миллий академик драма театри "Алмати — 2006" Ҳалқаро театр фестивалида олий мукофоти кўлга киритди.

Вилоят театрларимизнинг фаолиятларида ҳам бошча йилларга қараганда анча самарали бўлди. Уларнинг Тошкент шаҳрида ўтказётган гастрол сафарлари яхши айнанга айланబ колди. Наманган, Сирдарё, Сурхондарё, Самарқанд, Кашидадарё вилойатларидан бундай тадбирлардан илҳом олиб, янги изланишларга интилоқлардадар. Бу ижодий изланишларда ўзбекистон Республикаси Маданияти ва спорт ишлари вазирлигининг амалий ёрдамини алоҳида таъкидлаб ўтиши ўтказдилар.

Пойтخت театрларимиз ҳам ўтган йили вилоятлarda бўлиб, узок-узок кишишларга, чекка туманларга кириб бордилар. Марказий театрларимизнинг уч-

босқичда ўтказилган бу сафарлари Қорқалпогистон Республикаси, Андижон, Фарғона, Наманган, Бухоро ва Навоий вилоятларida бўлиб ўтди. Биринчи босқичда театрлар репертуарларидаги энг сара асарларни намойиш этдилар. Иккинчи босқичда етик театр санъаткорлари меҳнаткашлар, ўкувчичалаблар ҳузурларга бўлиб, юзма-юз мулокот кийдилар. Учинчи босқичда эса машҳур санъаткорларимиз ўзбекистон Каҳрамони, ўзбекистон ҳалқ артисти Зикир Муҳаммаджонов бошлигига ўз хамкасларни билан вилоятларидаги санъат ўкув даргоҳларida "Мастер-класс" дарсларини ўтказдилар.

27 марта куни ўзбек Миллий академик драма театрида Бобур Ноимидаги Андижон вилоят музикали драма театри Ҳалқаро театр кунига багишланган ижодий сафарини бошлади. Тадбир шу куни соат 14.00 да "Оқибат" (Н.Рахимов асари) спектакли билан очилди. Кейинги кунларда "Туда" (Насрулло Кобул) ва "Кимлиш-кидирмиз" (Т.Абдурахманов) спектакллари намойиш этилди. Ҳар учла спектакллари режиссёр Жавлон Тошхўхов санъага олиб чиқкан.

Истаймизки, театр ходимларининг касб байрамлари ҳар куни давом этиб, улар ҳалқимизнинг маънавий юксалишида ўз хиссаларини кўшиб, ўзбек театри ютуғини жаҳон бўйлаб намойиш этаверсинлар.

**Г.УМАРОВА
ёзиги олди.**

Р.ИСЛОМОВ олган суратлар.

КУЧЛОВ

Ватан күчигида табарук бир жой,
Кундуз кўш мafтун, кечалари ой.
Ўттига кирибди Эллиқкальвамиз,
Ўттиз бор кутлаймиз уни, ҳойнаҳой.

Абдулла ОРИПОВ,
Ўзбекистон Каҳрамони, Ҳалқ шоири

Эллиқкальва манзаралари

Р.ЖУМАНИЁЗОВ (ЎЗА) олган суратлар.

Ўзбекистон Республикаси давлат мукофотига номзодлар

"ХУМО"НИНГ ПАРВОЗИ

Ҳакида қадими афсона асос қилиб олинган. Балет сюжети мурожаат кимломчи эканлиги ҳакида кўп гапиради. Афсуски, бевакъ ўлим туфайли унинг бу орзуси амалга сўйилади. Бирор Мирсадикониг ўтмас симфониялари композиторларининг кекса ёш вакилларини янги изланишларга чорлаб кўлди. Шундай изланишлар натижасида М.Тохижевнинг шогирди, композитор Ахмади. Зеро, айнан уларнинг асарлари ўзбек балетини Ҳалқаро даражага кўтарди.

Шу ўринда бетакор композитор, ажойиб симфонист Мирсадикониг Тохижев ҳакида алоҳида тұхталаши зарур. Зеро, у балет мавзусига мурожаат кимломчи эканлиги ҳакида кўп гапиради. Афсуски, бевакъ ўлим туфайли унинг бу орзуси амалга сўйилади. Бирор Мирсадикониг ўтмас симфониялари композиторларининг кекса ёш вакилларини янги изланишларга чорлаб кўлди. Шундай изланишлар натижасида М.Тохижевнинг шогирди, композитор Ахмади. Зеро, айнан уларнинг асарлари ўзбек балетини Ҳалқаро даражага кўтарди.

Хўш, бу балет илгарига хореографик асарлардан нимаси билан ажрайтирилди. "Хумо" балети замонавий балет санъатимизга қандай янгиликни олиб кирди?

Аввали шуну айтиши керакки, Анвар Эргашев танилилар композиторларидан биридир. У кўллаб симфоник асарлар, юздан ортиқ фильмлар, мюзикллар, спектакллар мусикаларининг муаллифи. Ижодкорларига кўллаб эстрада қўшиклиари мухлислар орасида оммалашшиб кетган.

Суҳбатларимиздан бирори Анвар Эргашев узок вакт хореографик асар яратишга жазм киломай юрганини, чунки уни балет-музыкийни драматургига ясанинг сокини конниктирамаслиги, уни балет оламида тушуномаслиги мумкинлигини ҳакида гапиранди. Шунга қарамайди, бундан иккя йил аввал А.Эргашев балет спектакли яратишга бу жаҳрда ўз сўзини айтдилди.

Мусикага тинчлик ба дўстлик рамзи, одамларни ёмон кўздан асраб, сенишганларни қовушириуву Ҳумо куши

ни мусикий-эстетик тасвирлашда катта имкониятлар беради.

Учинчидан, композитор мазкур балетда ўзбек ҳалқ ва мумтоз мусикининг дам умумлиги фойдаланган. Партитурада ҳалқ ва замонавий мусика шунчалар нозик зустанамай таҳтига кастаётганки, ижро вактида уларни бир-бирадан ажратиб бўлмайди. Шу тарпи А.Эргашев ўзи ишида оиддийдан мурakkabга шу мурakkabдан оиддига қараборади. Мусикий-эстетик оламдиги ба янгиликлар катта симфоник-хореографик полоттоно яратилишига олиб келди.

Алишир Навоий номидаги опера ва балет Катта театрида мазкур балетни кўйиш учун Россия ва Грузияндан танилилар санъаткорларидан хореографияга яхшилини яратади. Композитор мусикасининг ўзига хослиги ва бетакорлиги шундаки, у балет-музыкийни драматургига яратишга чорлаб кўлди. Шу тарпи А.Эргашев ўзи ишида оиддийдан мурakkabдан оиддига қараборади. Мусикий-эстетик оламдиги ба янгиликлар катта симфоник-хореографик полоттоно яратилишига олиб келди.

Спектакл балетмейстери Г.Алексидзе мусикий партитуридан аниқ ўйни билган ва асарнинг асосий яғосини, магзини тўғри пайқай олган. А.Эргашев мусикиасидан бирори четта чиқсан балетмейстор яхшилини ва ёмонлик мавзузини умумлаштирилган хореографик элементлар орқали талкин этади.

Композитор мусикиасидаги каби, ракс партитуриасида ҳам бир қарашда Ҳумо куши, Заргар ва унинг севгилиси Зулайҳо ҳамда ёвуз ҳалифа Хорун образлари ўтрасидан ҳарема-қаршилик аниқ кўзга ташланмайди. Бирор воқеалар ривожида якъол портрет-образларни кўрмайди. Балетмейстор ҳаремонлар хатти-ҳарематлари ва уларнинг мизансахналарини шундай ҳуради. Томошабин уларнинг хулк-атвори ва руҳий

холатидаги нозикларни гўё ойна орқали кўраётгандек бўлади. Натижада хореографик портретлар кўпкварилини ва кўпмални ҳолати касб этади. Кўпчина битта пластик ечим ортида бир неча тағчилик мавжуд бўлади, бунда томошабин учун ҳаремонлар билан бирга фоал фикрларни имкони келади.

Балетнинг ракс-хореографик матни мурakkab бўлишига қарамайди, биз санъадаги ҳар бир қадам, ҳар бир қадамга олиб кетади... Куртак очиб гуллаётган дарахтларга термубири туриб ўзима ўйлайман. Ҳар бахорда гуллабдан дарахтлар ўз ҳаётини янгидан башлайди, яъни табиат кузнинг барча ҳаёнларни юнайтилган. Марғилоннинг 2700, Марғилоннинг 2000 йиллик тўйларини нишонлаш тараддудига ҳам бу йилнинг шиори, мазмун-моҳиятига улуғорлик баштади.

Майдонларда, дадаларда, хона-донларда кўйламадиги таҳтига унташтади. Натижада ҳар бир қадамга олиб кетади... Ҳар бахорни ҳаёнларини аллаҳи кўзларидан кўйламадиги таҳтига унташтади. Шу йилнинг ҳамма ҳаёнларини аллаҳи кўзларидан кўйламадиги таҳтига унташтади. Ҳар бахорни ҳаёнларини аллаҳи кўзларидан кўйламадиги таҳтига унташтади.

М.Тохижевнинг шогирди, композитор Ахмади. Зеро, айнан уларнинг асарлари ўзбек балетини Ҳалқаро даражага кўтарди.

Майдонларда, дадаларда, хона-донларда кўйламадиги таҳтига унташтади. Натижада ҳар бир қадамга олиб кетади... Ҳар бахорни ҳаёнларини аллаҳи кўзларидан кўйламадиги таҳтига унташтади. Шу йилнинг ҳамма ҳаёнларини аллаҳи кўзларидан кўйламадиги таҳтига унташтади.

М.Тохижевнинг шогирди, композитор Ахмади. Зеро, айнан уларнинг асарлари ўзбек балетини Ҳалқаро даражага кўтарди.

М.Тохижевнинг шогирди, композитор Ахмади. Зеро, айнан уларнинг асарлари ўзбек балетини Ҳалқаро даражага кўтарди.

М.Тохижевнинг шогирди, композитор Ахмади. Зеро, айнан уларнинг асарлари ўзбек балетини Ҳалқаро даражага кўтарди.

Нурбой АБДУЛҲАКИМ

ҮЙҒУНЛИК

Кўхна Шарқ поэзияси, жумладан ўзбек мумтоз шеърияти табиат ва жамият ходисаларини мутаноби сибилида тасвирлагандаги билан алоҳида ажхрил туради.

Чунончи, улуг мутафаккир шоирлар гул ва булбул хакида ёздидим, койнот ёхуд замини ходисаларини қаламга оладими — мақсад инсон болгандар. Наврӯздан бўлгандар. Наврӯзда Ҳалқаро театр кунига багишланган ижодий сафарини бошлайди. Тадбир шу куни соат 14.00 да "Оқибат" (Н.Рахимов асари) спектакли билан очилди.

Кўхна Шарқ поэзияси, жумладан ўзбек мумтоз шеърияти табиат ва жамият ходисаларини мутаноби сибилида тасвирлагандаги билан алоҳида ажхрил туради.

Чунончи, улуг мутафаккир шоирлар гул ва булбул хакида ёздидим, койнот ёхуд замини ходисаларини қаламга оладими — мақсад инсон болгандар. Наврӯздан бўлгандар. Наврӯзда Ҳалқаро театр кунига багишланган ижодий сафарини бошлайди. Тадбир шу куни соат 14.00 да "Оқибат" (Н.Рахимов асари) спектакли билан очилди.

Агар тарихан Наврӯзда гина-кудуратли одамлар яратшанин, турли низолар, урушлар бу улуг байрам мусобабат билан барҳам тошиб, самимият, тинчлик, осойиштаги барқарор бўлганини эсласак, бу тимсоллар моҳияти бирқадар ойланади.

Демак, Рабгузий бобомиз байтида табиатдаги "кор", буз барозилар, гона-кудуратли одамлар яратшади.

Агар тарихан Наврӯздан бўлгандар яратшади.

Агар тарихан Наврӯ

Рамз БОБОЖОН,
Ўзбекистон халқ шоюри

БАХОРНИ СОҒИНДИМ, СЕНИ СОҒИНДИМ

Яна кўлга олдим ҳамдард қаламни,
Найтади!

Ўз ҳолимга қўймади юрак.
Фисқ-фужурдан чексан аччиқ алани
Ошкор қилас десам, қўйгудаг фалак...
Кулоқ сол, азизим, қизғонма вакти,
Вактдан ютказсанг ҳам,

нақдан ютасан!

Дейдилар: ўғриси кўп эмиш баҳтиниң,
Минг афсус!

Кимлигин билмай ўтасан...

Ҳали, мен тирикман, айтар сўзим бор,
Демак, ўз фурихга эга ўзим бор!
Мабодо мақтансам, кексалик деманг,
Ёшлик ато этган тўқин кузим бор.

Умримнинг баҳори, ёзи ўтгандир,
Ким билсин, карашма-нози ўтгандир?..

Балки, яхши кунлар ҳали олдинда,
Кўп эмас, эҳтимол, ози ўтгандир...

Умримнинг бугунга пойдевор десам,
Ёшил кескаслар кўшичинор десам,
Буз устига, қуламан, мұҳаббат ҳамон —
Қалым қўргонида исенкор десам...

Сен парими ёки фаришта?

Ҳайдимда бир қуноқ гулсан.
Бокса кирсан, ёзми ё қишида
Гўзаликка тоғининг кулсан...

Сенсан ақлу ҳушинни олган,
Кабиға беъжо ўшандан бўйи.
Кўзинг нури қўзимда қолган,
Хотирмада тириксан ҳамон.

Баҳорни соғиндим, соғиндим жуда,
Баргримга босгудай шитикман, шитик.
Наҳот алаб кетган бўйса ўйдула,
Эркатой тантри?..

Баҳорни соғиндим, сени соғиндим,
Сенга талпинади дардманд юрагим...
Ошиқлик ўтида ўтрандим, ёдим,
Сени қайдан сўрай, малағим?

Мен борман,
Сен ўйсан, қандай даҳшат, бу?!

Наҳотки, кесилмас тақрорлаган тил?

Наҳотки, эзилмас додга қолган дил!
Наҳотки, айрилиқ бедаво, мангу?!

Үйлайман, наҳотки, сени саломат —
Кўриши менга насиб этмаса, энди?!

Ҳолбуки, тушимда эмиш қиёмат,
Ҳаёт ўша кечка ўлимни енгди...

Мен сени қиёздим тогу тошлардан,
Сиёқинг ялат етса, ортингдан чопдим...
Нурион кессан, доධор ёшлардан —
Сўрадим, ниҳоят, жаннатдан топдим...

Водариг! Топдиму, ўқотдим ногоҳ,
Наҳотки, топишдан ўқотши осон?!
Йўқ! Жумбок эмас бу, факат бир армон,
Огоҳман, огоҳ...

ТҮНГИЧ ЭВАРАМГА ХАТ
Сен туғилдинг аср бошида,
Истиқололинг кўзи қишида...
Мени бир кун эсларсан, балки,
Болаликниң бедор ёшида.

Сени кутдим ҳар тонг, ҳар оқшом,
Сен дунёга келдинг, илҳом —
Шерим, сатринг эркалаландай
Кексаликка бахши этдинг ором...

Балки, сенга беамри фармон —
Оддий бир нам энг олий унвон,
Онаги субоб, Асалия дейди,
Хужжатларда эса Асалхон...

Шодман бугун ҳар кунгидан ҳам,
Ким айтади ўзгалардан кам?..

Боз устига бобои қалон —
Мозорига ёқа олсанг шам...

Лекин шошма, шошиб, адашма,
Ноҳақликдан кўпиреб-тошма!
Кўрмаганинг кўргани курсин,
Нокас билан ёш-нон талашима!

Сени орзу қилди-ю, аммо,
Кўролмасдан ўтди Сурайё...
Кимлигини сўрама мендан,
Унинг меҳри эди бир дарё...

Сен ҳали ёш, ҳали боласан,
Доноликда бўрсан, ҷаласан...
Бўйинг ўсиб, ажини тулганда
Эду юртга довруқ коласан.

Кимдир сени излаб чопади,
Билмаганин, балки, топади...
Кимдир севиб, дил-дилдан ўтса,
Қимдир қопади...

Алданма, ҳаёт ўзи шу!
Бирор ҳалол, бирор айёр, кув...
Ёлғон-яшик ундан ҳам зиёд,
Силингандан тўклика дуб, дув...

Ҳолбуки, ҳалқ ҳамиши ҳақ ўйи,
Ёмон сўзин яхшиликка жўй!
Жимжитликдан ҳиссалот тортма,
Эрта байрам, ҳар ўйда бир тўй...

Келажакка сен мендан гўё
Бир зачисан асримиз аро...
Сидидилдан оқ ўтилайман,
Қадамингдан чаккасин зиёд!

Наҳотки, кунтаман, кунтаман,
Умрим ўтганини билмайман, аммо,
Баззан ютказман, баззан ютаман,
Ҳар бир тошотарда минг бир муаммо...

Хушунд қувлар туткич бермас, нетай?
Серташини онларим ўтди секин...
Майли, толиқсан ҳам, муродга етай,
Олоҳ берган умрим етари, лекин?

Кечалаб ўйлардим, ўйлар саҳатар...
Интилодим, жимжимай бодди замона.
Бузунн эртага ким кўмасаса агар,
Ҳихшилардан яхши нишона...

Кошки, насиб этса кўмаси менга ҳам,
Умримни баҳшида қилардим унга...
Янги сатрларда ургандай қалам,
Қадам юйлардим унга!

Азизим, унумта, Ватам заррадан
Яралган мұқаддас, буюк истехом...
Бу кунга эртаги янги мэрраран —
Нигоҳ ташлай олсан, бебаҳи инъом.

Балки, бу кимгадир афсона, эртак,
Аммо ҳақ ўйига ҳақ, ишонч барқарор!
Бу кунни эртага тоне кўмасасам, демак,
Заррада менинг ҳам тирик жоним бор.

Балки, ким қадар туткич бермас, нетай?
Сизни кимдир ўтилайман, ҳам барқарор!
Бузунн эртага тоне кўмасасам, демак,
Заррада менинг ҳам тирик жоним бор.

Дий мухлислари "Еввойи гул" хикоясидағи ҳаҳрамонни Лермонтовнинг "Замонамиз қаҳрамони" даги Беллага, яна бошқаси эса Лев Толстойнинг қайсири қаҳрамонига ўхшатиб, асарни мутола қилиш ногида туғилған фикр-муҳозаҳарларини баён этганди.

— Сиз одамнинг ичдида ўтиришини ётган хис-түйгуларини топасиз, асарларингизни ўқиган киши менинг кўнглигимдан ўтганини ёзувчи кандай сезди экан, деган хаёлга боради, — деганди Шукур Холмирзаевнинг китоблари, расмларини йигиб юрадиган бир дугонамиз.

Уларни қайта-қайта ўқийман. Мана, кўлимда адабининг сайланмаси, ундан "Одам" хикоянини биринч марта ўқиганимда йилгаб юбордим. Ҳикояда одам умри, ёшлик ва кексалик тадрижи ниҳоятда табии тасвирланган.

Тўғрисини айтсам, бу хикоя ҳақида ўтиришини ётган хис-түйгуларини топасиз, асарларингизни ўқиган киши менинг тўхниларидан ўтганини ёзувчи кандай сезди экан, деган хаёлга боради, — деганди Шукур Холмирзаевнинг китоблари, расмларини йигиб юрадиган бир дугонамиз.

— Барнонинг акаси, — деди у қиши.

— Тошмурод жиянимни кига олиб борасиз, деган эдим-ку!

(Жиянларини ўзини вилятда яшайди.)

— Кечаси қаёққа бора-миз, энажон. Тонг отсин, олиб бораман, — дедим кўлидаги тугуни олишга ҳаркат килиб.

— Бормай-сизими, ўзим кетаман! — деди у эшик томони йўналиб.

— Нима қилишимни билмай кайноганинг ҳақида ўзим кетаман!

— Сизлар менинг ошириб суюб юбордигизлар. Бу яхши эмас, аччиқнинг ошириб саҳарли бўлганидек, ортиқча зарарли бўлганидек, ортиқча ширинлик ҳам фойда келтиримайди, — деб мақтовардан талтабий кеттган байзи ижодкорлар ҳақида галириб берган эди Шукур ака.

— Барно, барни талабалик чоғимиз Шукур Холмирзаев билан учрашувлардан қолган ўзук-юлук хотиралар. Китобларим сакланадиган жавонни ёзувчининг асарлари тўлдириб турибди.

— Сизлар менинг ошириб суюб юбордигизлар. Бу яхши эмас, аччиқнинг ошириб саҳарли бўлганидек, ортиқча зарарли бўлганидек, ортиқча ширинлик ҳам фойда келтиримайди, — деди у аччиқнани.

— Бораман, дедимми — бораман! Мен билан ишинг бўлмасин... — ҳаосаси билан дарвозани тараққатиб очди.

— Шу пайт юнглини кўрдим. Ҳа, худди Шукур Холмирзаевнинг "Одам" хикоясидағи кампирни кига ўшаш.

— Сизлар менинг ошириб суюб юбордигизлар. Бу яхши эмас, аччиқнинг ошириб саҳарли бўлганидек, ортиқча зарарли бўлганидек, ортиқча ширинлик ҳам фойда келтиримайди, — деди у аччиқнани.

— Бораман, дедимми — бораман! Мен билан ишинг бўлмасин... — ҳаосаси билан дарвозани тараққатиб очди.

— Шу пайт юнглини кўрдим. Ҳа, худди Шукур Холмирзаевнинг "Одам" хикоясидағи кампирни кига ўшаш.

— Сизлар менинг ошириб суюб юбордигизлар. Бу яхши эмас, аччиқнинг ошириб саҳарли бўлганидек, ортиқча зарарли бўлганидек, ортиқча ширинлик ҳам фойда келтиримайди, — деди у аччиқнани.

— Бораман, дедимми — бораман!

</

*Азиз ва мұхтарам
юртдоштаримизни үйгөниш ва яшариш,
тұзғаллық ва нафосат, муғузват ва сағоват
рамзи бүлмиш Наврұз айёми билан
інн қалдан табриклаймыз.*

**Бу дилбар фасл ҳар биrimizga олам-олам қувонч,
шод-хуррамлик, баҳт-саодат олиб келсин.**

*Ҳар кунимиз Наврұз айёмига монанд,
дастурхонимиз түкін, ризқимиз
бутун бўлсин.*

*Озод Ватанимизда амалга
оширилаётган бунёдкорлик ишлари
янада ривож топсин!*

**Камолиддин Беҳзод номидаги Миллий рассомлик ва
дизайн институти жамоаси.**

*Азиз ватандошлар!
Мұхтарам театр санъати
мухлислари!*

Ўзбек Миллий академик драма театри жамоаси

*барға юртдоштаримизни, тегеттің санъатиниң фидотын
иблисмандарини баҳор элени – Наврұз айёми билан
санғати муборакбод этади.*

*Хәйтанинз ҳамита фағовон, хонадошиниз шині ва
осуда ғулсиг! Озод Ватанинз ману гүлаб лашасин!*

*Театримиз эшиклари сиз,
азиз мұхлислар учун
ҳамиша очиқ.
Севимли санъаткорларингиз
сизларни хушнуд этишга,
театр оқшомларингиз
мароқли ўтишига астойдил
ҳаракат қылмокдалар.
Истиқлолимиз шарофати
бүлмиш мұхташам
кошонамизга ҳар бир
ташрифингиз сизга,
оила аъзоларингизга
яхши кайфият,
маънавий ҳузур баҳш этсин.*

«Наврұз» юртимиңга фалзу барака олиб келсин!

Ҳамза Ҳакимзода Ниёзий номидаги мусиқа колледжи жамоаси

*азиз ватандошларимизни,
санъатсөвар ҳалқимизни
юртимиңга күрк-чирай,
күйлам таровати,
қалбамаэга тұзғаллық ва
ишқ саодатиги олиб
келган Наврұз байрами
билан табриклиди.*

*Яшарын фасли шукуқи қалбларимизни асло тарк эттесин,
баҳорий кайғылар ҳамиша ҳамроҳимиз бўлсин!*

